

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2023

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Μετάφραση

Σωκράτη, όλα τα φυτά/τα στοιχεία της φύσεως αναπτύσσονται με τον ίδιο τρόπο, και αυτά που φυτρώνουν από τη γη και τα ζώα και ο άνθρωπος και όλα τ'άλλα. Πράγματι στα φυτά αυτό γίνεται με τον πιο εύκολο τρόπο, και ειδικά για εμάς τους γεωργούς, το να προετοιμάσουμε δηλαδή τα πάντα πριν από το φύτευμα, ακόμα και το ίδιο το φυτό. Όταν όμως το φυτευθέν αυξηθεί/αναπτυχθεί, μετά από αυτό η φροντίδα του βλασταριού είναι πολύ δύσκολη και μακροχρόνια. Φαίνεται ότι το ίδιο ακριβώς ισχύει και στους ανθρώπους. Το συμπεραίνω αυτό από τη δική μου περίπτωση και για τις άλλες(περιπτώσεις). Διότι για εμένα το ευκολότερο πράγμα ήταν η «φύτευση» ή η γέννηση-όπως θέλεις πες το- αυτού του παιδιού, η ανατροφή του όμως είναι δύσκολη και πάντα θα φοβάμαι γι αυτόν.

Γ2. Στο συγκεκριμένο απόσπασμα ο πλούσιος Αθηναίος Δημόδοκος συνομιλεί με τον φιλόσοφο Σωκράτη για να του διατυπώσει τον προβληματισμό του σχετικά με την επιθυμία του γιου του Θεάγη να μαθητεύσει κοντά σε κάποιον σοφιστή. Αναλυτικότερα/Σύμφωνα με στοιχεία του χωρίου «δοκῶ...ποιήσει» ο ανήσυχος πατέρας θεωρεί πως ο γιος του επηρεάστηκε αρνητικά από τα λόγια κάποιων συγχωριανών και συνομηλίκων που κατέβηκαν στην Αθήνα και ενστερνίζεται απόψεις χωρίς να τις αξιολογήσει («δοκῶ γάρ..αυτόν»). Αυτά λοιπόν του άρεσαν («οὐς ἐζήλωκεν») και άρχισε εδώ και καιρό να ενοχλεί τον πατέρα του («και πάλαι...παρέχει») για να φροντίσει γι αυτόν δίνοντάς του χρήματα ώστε να μαθητεύσει κοντά σε κάποιον σοφιστή(«ἀξιῶν...σοφιστῶν»). Ουσιαστική του επιδίωξη είναι να γίνει σοφός(« ὄστις...ποιήσει»), πράγμα που ανησυχεί τον πατέρα του ο οποίος ζητά τη γνώμη του έμπειρου φιλοσόφου Σωκράτη.

Γ3.

- σχές
- ῥάδιον/ῥᾶον
- ἀγεννοῦς
- ἐπιθυμεῖν
- τά ἄστη
- καταβησόμενοι
- παλαιότερον
- ἐπιμεληθέντων
- οἷτινες

Γ4α.

τον αὐτόν: ομοιόπτωτος ονοματικός **επιθετικός προσδιορισμός** στον όρο «τρόπον»

τούτο: **υποκείμενο** στο ρήμα «γίνεται»

ονομάζειν: τελικό απαρέμφατο, **υποκείμενο** στο απρόσωπο ρήμα «δει», ετεροπροσωπία

πάντων: ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, **γενική διαιρετική** στον όρο «ράστη»

είς το ἄστυ: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει την **κίνηση σε τόπο** στον όρο «καταβαίνοντες»

μοι: **έμμεσο αντικείμενο** στο ρήμα «παρέχει»

σοφόν : **κατηγορούμενο στο αντικείμενο** «αυτόν» του ρήματος «ποιήσει»

Γ4β. Δημόδοκος ἔλεγεν ὅτι ἡ δε **τότε** παροῦσα ἐπιθυμία τούτω πάνυ **αὐτόν** φοβοῖ/φοβοίη.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΩΤΗ